Colecționarul de tablouri

On Ianuarie 04, 2012

Integrează în leadershipul tău un plus de măreție, consolidând tot ceea ce este esențial la tine.

Spre sfârșitul filmului " *Pretty Woman (1990)* ", multimiliardarul Edward Lewis, al cărui singur "dar" erau legăturile imposibile, îi propune lui Vivian Ward (dama de companie pe care o plătise să-și petreacă săptămâna cu el) să mai rămână o noapte. Dar de ce ar accepta ea această propunere? De ce să-și facă în continuare iluzii? Oricum trebuiau să se despartă definitiv. Așa că îi respinge propunerea:

- Uite Edward, mi-ai făcut o ofertă tare bună. Şi în urmă cu câteva luni aș fi acceptat, nici o problemă. Dar acum totul e diferit și tu ai schimbat asta. Şi nu o poți schimba înapoi. Vreau mai mult...

În timp ce-și făcea bagajul, în gândul ei, Vivian parcă își spunea: " *Da, vreau mai mult ! Căci te iubesc ! Căci tu ești pentru mine mai frumos, mai bun și mai mare decât toate ființele ! Aș vrea să împart toată viața fericirea cu tine. Doar cu tine. Nu vreau să te pierd, însă știu că trebuie să stric clipele de supremă fericire pe care mi le-ai oferit, pe care Dumnezeu mi le-a dat în schimbul rugilor mele necontenite* ."

Dar a fost doar o clipă. Trebuie să fiu puternică și să fac acest pas. Şi să uit de tine, de generozitatea și bunul tău gust – care mi-au inundat întreaga ființă; să uit de toate supărările, să uit de mine însămi, să uit de tot ce mi-a îngăduit viața cât am fost a ta – da, a ta și numai a ta; să nu îmi mai leg inima de nicio speranță, să uit că m-am simțit o clipă cea mai frumoasă și mai admirată femeie din lume, să uit că ai fost totul pentru mine și să te șterg definitiv de pe lista dorințelor mele. Şi să mă transform iarăși în ce-am fost, într-o biată prostituată, și să mă reîntorc la o viață fără emoții, fără sentimente, fără conținut."

Leadership: Îți acorzi timpul necesar pentru a-ți consolida imaginea de sine aparținând unei singurătăți totale care strigă neîncetat conștiinței să renunți la mândria de a nu datora nimănui nimic?

Un lider manifestă tot interesul față de leadership dacă realizările și succesele sale reflectă cât mai cuprinzător propriile sale competențe. În lumina a ceea ce este el cu adevărat și a ceea va deveni, el își pune toate însușirile, toate resursele, toate cunoștințele în slujba unui tip de leadership care militează în primul rând pentru bunăstarea lui.

Multimiliardarul Edward Lewis era un astfel de lider. El practica un leadership realist, bazat pe politici prudente, pe eficiență, pe principii de leadership și pe strategii, pe abordări pragmatice, pe prognoze - pe modul în care era el de fapt, tipic unui businessman adevărat. Însă pentru asta nimeni nu i-a premiat vreodată valorile !

Căci, atunci când vine vorba de valori, Lewis era asemenea un constructor excelent care ridică și edifică o mulțime de clădiri, dar care nu-și găsește niciodată timpul necesar să-și consolideze propria lui casă. El integrase în leadershipul său numai acele valori care îi susțineau performanța managerială optimă, însă aceste valori nu aveau vibrația potrivită pentru a răspunde anumitor circumstanțe prin emoții. În cuvinte mai simple, el nu avea niciun ideal sentimental.

Mândria de a nu datora nimănui nimic, împreună cu grija excesivă față de propria imagine, schițează conturul unei pasiuni puternice față de ceea ce îți impune datoria de loialitate față de carieră, sub puterea nevoii de a fi în prim planul atenției publice. Astfel ești constrâns să pui un preț mai mic pe acea regiune de influență a existenței care nu este la vedere și care intră sub puterea de a trăi în starea de acceptare a valorilor spiritual-morale care fac din tine o ființă excepțională.

Să simți gustul subtil al valorilor spiritual-morale, precum armonia, devotamentul, generozitatea, înțelegerea, răbdarea, înseamnă să faci din viață o lecție deschisă plină de învățăminte despre ceea ce se poate întâmpla atunci când principiul precauției sau al echilibrului este trecut cu vederea.

Leadership: Obții un rezultat pozitiv de pe urma investigării propriei tale firi în conținutul unei "pagini" pe care ai părăsit-o?

Ca lider, Lewis ar fi trebuit să pună temelia structurii sale emoționale, să facă munca de restaurare propriu-zisă a trăirilor sale sufletești, accentuând sentimentele sale caracteristice. Această investigare și evaluare graduală a firii sale l-ar fi ajutat să se apropie atent de leadershipul de calitate – care are integrat niște elemente emoționale cu potențial deosebit.

Valorile tale merită premiate? Ești capabil, prin leadershipul tău, să cuprinzi intensitatea și dimensiunea umană? Poți să percepi impulsul interior al celorlalți oameni - tot așa cum doctorul percepe prin senzații tactile tensiunea arterială sau cea musculară a pacienților?

Nu cred că vei reuși să stabilești și să menții legăturile cu ceilalți oameni dacă nu strângi laolaltă toate acele forțe emoționale dinăuntrul tău care pot acționa pozitiv asupra lor. Dacă le izolezi, dacă le ignori nu vei putea să întinzi punți între aspirațiile tale și ale lor – vei rămâne doar un colecționar zgârcit între tablourile sale, uitându-se țintă la ele cu o poftă nesățioasă aproape tot timpul. Astfel se va deschide în propriul tău destin acea prăpastie amenințătoare care te va despărți de tot ceea ce este cu adevărat esențial la un lider: forța sufletească.

Dacă într-o zi suferi de plictiseală, când zilele tale bune nu mai reprezintă decât "o invenție a unei minți eliberată de atașamente", sau dacă ești caracterizat de o perpetuă nemulțumire și de un zbucium continuu pentru a atinge noi dimensiuni în performanță, atunci fă un efort și imită o clepsidră: învață să măsori trecerea timpului o dată cu fiecare întoarcere de pagină a vieții. Pagină pe care tocmai ai părăsit-o.

Primul pas spre o schimbare radicală este să accepți că acel "rațional" cu care măsori toate cele dimprejurul tău este foarte limitat în fața posibilităților de a le valorifica.

Colecționarul de tablouri scoate în evidență punctele tale forte sau punctele tale slabe. Depinde de cât de mult te atașezi de "arta" pe care o admiri și în care îți investești valorile. Arta care te definește reflectă mai mult însușirile tale manageriale sau emoționale?

Îi tratezi pe oameni ca pe niște tablouri cu valoare diferită? Sau ca pe niște tablouri extrem de valoroase care îți încântă și îți încălzesc sufletul? Sau ți-a propus să fii atât de zgârcit încât să-i tratezi ca pe niște tablouri care nu exprimă nimic?

Reperul de suflet al "colecționarului" Edward Lewis a fost Vivian. La tine e nevoie de un "reper" care să-ți cultive respectul față de valorile morale pe care se sprijină leadershipul de

calitate?

Mare dreptate avea cine a spus că: *"Singurul inamic al rațiunii ești tu însuți. Pentru a fi rațional trebuie să câștigi lupta cu tine."*

Concluzie: Un lider trebuie să îmbine armonios "elementele tehnice" ale leadershipului cu elementele ce țin de aspectele sentimentale ce apar ca urmare a relațiilor interumane. Un lider căruia îi lipsește măreția nu este altceva decât un colecționar de "euri", a căror valoare nu le cunoaște și nici nu le pune în valoare. A gândi strict tehnic nu-ți aduce niciun beneficiu, dar valorificând resursele umane poți continua ceea ce ai început, iar succesul va fi de partea ta.

Source: https://neculaifantanaru.com/colectionarul-de-tablouri.html